

Sen ki

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Mayıs 2026

D/işlediğin kalem mi, şair yoksa düşlediğinde mi saklı teselli?

O halde sadece savur hislerini:

Meylettığın aydınlıkta saklı iken keramet

Ve usulca yaklaş inleyen kalbine

Sadıktır yürek ve hasıdır evrenin

Hazı ömrün

Kol kanat gerdiğin insandır insan

Şahsına münhasır tinde buluşan

Kadın ve erkek ve çocuk

En çok da mağdur iklimlerdeki o var oluş

El pençe divan durduğun

Kaderin ırkında

Hat sanatı misali

İşlediğin her name her imge

Kozunu iyi kullanan kumarbazın nezdinde

Elbet aklınla elbet sabrınla

Yerleşkesi ömrün

Savunduğun mizacını
Savurmadığın kadar da artık nazını

Sen ki:
Büyüleyici varlığınla...

Sen ki:
Vakur ve asil ruhunla...

Sen ki:
Katıksız uğramış olsan da hezimete

Bil ki:
Ne eziyettir ne esaret
Vuku bulan cephende

İhtimamla severken kendini
İhtişamla kucaklarken evreni
Vatan aşkın
Cesaretin
Yalnızlığın zincirini kırdığın
Ölümsüz asaletin

Miadı doldu mademki dünün ve hüznün
Perçemi savrulan dünün
Arkanda bıraktığın her kim her ne ise
Ayırdındasın mademki iyinin kötünün

Ne sefildir varlık
Ne de esir düştüğün
Bodoslama sevmediğin kadar
Sahip çıktığın malın mülkün
Eşref saati yok artık duyguların
Sırtını sıvazladığın tüm mazlumların

Bir şiir değildir sadece yazdığın
Bir şehir efsanesi asla değil gönül bazın
Tetiklenmediği kadar duyguların
Tetikte değilsin de artık uydusu olmadığıın dünyanın

Ay gibi...
Güneş gibi...

Gözlerinin parlaklığında ses bulan esen rüzgâr gibi
Dağlar tepeler aştığın
Ve işte gönül bilançon
Yüreğin de hası belki de tası hamamı
Su misali akarken ömür
Bir çiy tanesi değildir de hapsoldüğün
Özgür
Vakur
Tahayyül ettiğinden de fazla
Dokunulmazlığında şu satırların
Dur bakalım şair,
Daha ne gördün?
Daha ne yazdın ki bu güne kadar?
Övündüğün ırkın ve miras kalan neyse dünden
Korumacı olan yüreğine selam olsun

Ve selam olsun müşfik içten sevgilere...